

De Doves Klad

No. 1.

Udgivet af pastor Conrad Stendsen, prest for de døde.

Januar.
1907.

Nytaar.

Herre, lad det endnu staa dette aar, til jeg faar gravet omkring det og lagt gjødning paa, om det kanske kunde bære frugt til næste aar! hvis ikke, da kan du hugge det ned. Luk. 13, 8—9.

Gud har ladet os begynde et nyt aar. Hvorfor? Fordi Jesus har bedt derom. Lad dette menneske faa leve endnu et aar, har Jesus sagt. Og Gud har svaret ja; derfor har vi faaet lov at begynde det nye aar.

Saa er dette et bevis paa, at Gud elsker os og at Jesus tænker kjærlig paa os. Dersom Gud ikke havde elsket os, var vi døde i ufred. Gud har ladet os leve, fordi han elsker os. Han vil saa gjerne, at vi skal blive lykkelige. Han vil, at vi skal komme ud af synden. Han vil selv hjælpe os dertil. Han vil give os kraft, saa at vi kan sige nei til det onde og begynde at gjøre Guds vilje.

Skal vi ikke da i dette nye aar begynde at bede om Guds hjælp? Jo vi vil sige til ham: Herre, lær du mig at omvende mig! Herre velsign du mig, saa at jeg faar lyst til at være dit barn. Herre hjælp du mig, saa at jeg kan tro, at du elsker mig, og at du vil glemme mine synder.

Kanske du siger: Dette har jeg tænkt mange gange før; jeg begyndte at bede om Guds hjælp; men saa glemte jeg det igjen; jeg har ikke levet som Guds barn; jeg har

gjort det, som jeg selv havde lyst til. Og nu er det for sent; jeg kan ikke blive forandret.

Jo du kan blive forandret. Gud har ladet dig leve til idag, fordi Jesus vil hjælpe dig til at blive forandret. Ved Jesu hjælp kan du blive et Guds barn. Ved Jesu hjælp kan der komme nyt liv i dit hjerte og du kan faa lyst til at tjene Gud.

Du er ikke alene. Jesus staar ved din side. Jesus vil være hos dig hver eneste stund. Hver dag, hver time er han nær hos dig for at hjælpe dig. Saa har du ikke ret til at sige: Jeg kan ikke blive omvendt. Du kan, fordi Jesus er hos dig med sin hjælp. Det er ikke rigtigt at sige: Det er for sent; Jesus beder for dig, derfor er det ikke for sent.

Men dersom du ikke vil høre paa Guds kjærlige ord, bliver det en dag for sent. Døden kommer. Du ved ikke, naar den kommer. Skynd dig derfor idag at se op til Guds kjærlighed. Sig til dig selv: Gud har ladet mig leve til idag, fordi han elsker mig, fordi han vil have mig til sit barn. Jeg vil ikke længere sige nei til Gud. Jeg vil begynde at høre paa hans ord og tro, at han elsker mig. — Kjære ven! Guds velsignelse er over dig, naar du siger saa; han skal hjælpe dig!

Maaſke er der nogle faa, som siger: Jeg er begyndt at tro, at Gud elsker mig, og jeg længes efter at gaa bort fra jorden; jeg vilde gjerne gaa hjem til Gud i himlen. Hvorfor skal jeg vente længere? Du maa vente, fordi du ikke er færdig. Gud arbejder paa dit hjerte; Gud vil gjøre dig færdig. Bliv ved

at lytte til det, som Gud siger til dig, saa skal du blive færdig til at gaa ind til himlens herlighed.

Eller kanske du maa vente, fordi Gud vil, at du skal være til velsignelse her paa jorden. Maaſke dit liv kan vidne for andre om Guds godhed. Maaſke du kan hjælpe andre til at blive Guds børn. Kjære ven! Dersom du er begyndt at se Guds kjærlighed, saa tak ham hver dag, fordi han elsker dig. Vær frimodig og glad! Saa skal dit liv blive et velsignet liv, til hjælp for mange, mange.

Gud vil give os et godt nyttaar! Han vil! Lad os tage imod Guds kjærlighed, saa bliver aaret velsignet. Amen i Jesu navn.

Tror Du paa Jesu opstandelse?

Det er sørgeligt, saa megen bibelkritik (bedømme, imødegaa eller gaa i rette med Guds ord), der er i vore dage.

Men af al bibelkritik er der intet, som har smertet mig saa meget, som angrebene paa eller fornægtelsen af læren om de dødes opstandelse. Det er vist ikke fornødent at ofre mange ord paa flige gudsfor nægttere; bibelkritik er jo det samme som kritik mod Gud. Kun for at bede mine kjære døve venner om at vogte sig — og altid huske sine kjære læreres — lære og formaninger vil jeg skrive nogle ord.

Saa meget bibelen saa blir kritiseret — er den og blir den det samme sande, evige, uforanderlige Guds ord. Som indblæst af Gud og hans Hellig-Aand, er den af Guds væsen, som staar over alle angreb, altid den samme lutrede, sande og ubedragelige rettesnor, som Gud af sin naade har givet os for tid og evighed.

Guds ord vil altid og altid skinne som et lys i mørket, og vi troende maa altid give agt derpaa og følge det — som St. Petrus siger — Petr. 1, 19—20—21.

Paulus siger i Rom. 9, 20. „O menneske, hvo er du, at du vil gaa i rette mod Gud.“

At fornægte eller angribe læren om de dødes opstandelse, er at angribe kristendommen i dens inderste væsen eller kjærne!

Jesus siger: „Jeg er opstandelsen og livet.“ Joh. 11, 25.

Paulus siger: „Naar nu Kristus prædikes at være opstanden fra de døde; hvorledes siger da nogle, at der ikke er nogen de dødes opstandelse?“

„Men dersom der ikke er nogen de dødes opstandelse — da er heller ikke Kristus opstanden.“

„Men er Kristus ikke opstanden — da er ogsaa eders tro forgjæves.“ 1 Kor., 15 kap., 12—13—14.“

„Men dersom Kristus ikke er opstanden — da er eders tro forgjæves — da ere I endnu i eders synder — da ere de fortabte, som ere hensovede i Kristus.“

„Haaber vi alene i dette liv paa Kristus — da ere vi de elendigste af alle mennesker, men nu er Kristus opstanden og bleven førstegrøden af de hensovede, Kor. 15, 17—18—19—20. „Thi ligesom Kristus er opstanden fra de døde formedelst Faderens kjærlighed, saa skulle ogsaa vi opstaa.“

Det hjælper mig ikke at alene tro, at Kristus er død for mig og mine synder, om jeg ikke ogsaa tror, at han er opstanden til vor saliggjørelse og engang skal opvække mig fra de døde, ligesom han selv er opstanden.

Af det sidste Jesus siger før sin himmelfart, er disse ord: „Hvo, som tror og bliver døbt, han skal blive salig — men hvo, som ikke tror, skal fordømmes.“

Morten Luther spørger: „Hvad er det her, som Jesus vil, at vi skal tro — om det ikke er hans opstandelse?“

Gud siger selv: „Jeg er ikke dødes Gud, men levendes.“

Alle, som angriber Bibelen — og dermed gaar i rette med Gud, beraaber sig paa videnskaben. De finder den vel lettere at tro — end at tro Gud — mere efter den naturlige fornuft — end at tro Guds ord, som overgaar al verdens visdom.*)

*) Vi kan bemærke, at der har været og er mange store videnskabsmænd, som har troet og tror paa Jesu opstandelse. Vi kan f. eks. nævne følgende videnskabsmænd: Kopernikus, Kepler, Newton, Linne, W. Herschel, Couvier, Leibnitz, Euler, Lavvittier, Liebig, Secchi, Ritter, den store elektriker Faraday, der ogsaa holdt bibellæsninger, og mange, mange andre. Alle disse var kristne.

Man maatte vel forlange af de vantro, at de gjorde rede for, hvor meget de har læst af bibelen og hvormed de har læst af viden- skaben. Kanste de har puget igjennem noget af hvert uden hverken at forstaa, tænke eller granske.

Af det lille, jeg har læst af bibelen, ser jeg, at bibelen taler med visshed og sandhed — fordi den er af visheden og sandheden. Af alt jeg har læst af viden- skaben — faar jeg det bestemte indtryk, at ingen oprigtig viden- skabsmand siger noget bestemt, men som en antagelse eller formodning. Hvor mange af disse vantroens børn, som naar døden kommer, vil dø rolig paa en videnskabelig antagelse eller formodning?

Naar den ene efter den anden af denne verdens vise skriver den ene store bog efter den anden fuld af fornægtelse grundet paa sin egen visdom — og intet til Guds og hans navns ære og forherligelse — kunne vi da vente andet, end at Gud vil ødelægge de vises vis- dom og tilintetgjøre de forstandiges forstand. Har ikke Gud gjort denne verdens visdom til daorfskab? 1 Kor. 1, 19 og 20.

Denne verdens visdom, som fornægter baade Kristus og de dødes opstandelse, er ikke kommet ovenfra, men jordisk naturlig — djæ- velsk. Jak. 3, 15 Den er djævelsk, fordi den forfører de unge og ubesteede til at falde fra Gud.

Jeg tænker meget paa mine kjære døve skolekammerater og andre kjære døve; jeg tæn- ker med sorg og smerte paa alle denne verdens farer og fristelser. Jeg vil inderlig bede mine døve skolekammerater, at de aldrig glem- mer Balchen, hvad han lærte, formanede og advarede os — og alle de mange andre gode og gudfrygtige lærere, som saa at sige ofrede sit liv for at lære det rette og det sande. Jeg ved da for min egen del, at Balchen vogtede de lam efter bedste vilje og overbevisning, som Jesus betroede i hans varetægt. — Jeg beder med Jesu egne ord: „Dellige dem de kjære døve i din sandhed! Dit ord, er sandhed! Vil I, mine kjære venner, finde disse ord i Jesu yppersteprestesige bøn? Joh. 17. W.

Opstanden er Kristus — guddommeligt liv. For os du overvandt døden. Opstanden er Kristus — min frydefang blev, mod synden og yderste nød. Dybt i mit hjerte jeg gjemmer dit ord; mer højt og mer dyrebart — end himmel og jord! „Thi jeg lever, og I skulle leve.“ Dit hverv er fuldbragt — til Faderen du gaar, de troendes lovsang tilmodes, Til os du bereder i dag som igaar, et rum i Din himmelske bolig.

Efter Rosenius.

De døvstummes uddannelse med særlig henblik paa den paatænkte landbrugsskole for døve.

Af

G. Jordhammer,
dr. fil.,

forstander for den lgl. Døvstummeskole i Nyborg.

Man vil derfor kunne forstaa, at vore udgaaede elever paa flere omraader kan føle sig staaende tilbage for de hørende. Og der gaar for tiden et suk og en længsel efter for- søget kundskab gjennem den hele døvstumme- verden.

Muligt, at de døvstumme gjør sig over- drevene forestillinger om de fordele, de kan opnaa ved forøgede kundskaber. Muligt at de heller ikke ser de vanskeligheder, som stiller sig i veien for opnaaelsen af en større kundskabs- mængde. Men trangten er tilstede og er be- rettiget.

Det er derfor at imødekomme denne trang, at foreningen Effata (som særligt er stif- tet af lærerpersonalerne ved statens talefko- ler og hovedsagelig tager sigte paa foretagender til hjælp for disse afsaaende elever) gjennem en lang aarrække, med statens tilladelse og bistand, har afholdt efterskole for vagne døve i Fredericia.

Dette kursus afholdes i sommerferien, skif- tevis for unge mænd og unge kvinder med gratis undervisning af lærerpersonalerne i Fre- dericia og Nyborg efter tur.

Kurset varer i 3 uger, og omend der vistnok altid har været glæde derover, baade blandt de medvirkende lærere og de unge døve, har man dog fra alle sider følt tiden altfor knap.

Det er for at bøde paa denne mangel, at der nu ad privat vei er gjort skridt til oprettelsen af en høiskole for døve, som tillige vil blive sat i en forbindelse med en landbrugshøiskole og et asyl og midlertidigt tilflugtsted for mandlige døvstumme, hvortil der har været megen trang.

De fleste af de døvstumme kommer jo fra landet, og der er ingen tvivl om, at landbruget vil egne sig for mange af dem, og at en landbrugsskole her vil kunne gjøre megen gavn.

Allerede for en aarrække siden er der oprettet en saadan skole i Norge paa gaarden Freberg ved Sandesfjord, som flere døvstummelærere herfra har været oppe at se.

Alle er dog enige om, at det ikke er gaardbruget, men husmandsbruget med dets bierhverv, som vi bør tage til forbillende.

Ogsaa her i Nyborg har tanken været fremme, oprindeligt fremsat af herværende døvstummelærer Holm. Allerede for over et aar siden har Nyborg byraad tilfagt denne sag sin støtte, og i skrivelse af 8. september dette aar, har byraadet tilsikret udvalget et areal paa 10 tdr. land og indvalgt to af byraadets medlemmer, de herrer borgermester Buch og boghandler Schøne mann, i det forberedende udvalg.

Ogsaa foreningen Effata har i lange tider beskæftiget sig med dette spørgsmaal. Og paa en fornylig stedfunden generalforsamling blev det med stor majoritet besluttet at støtte sagen med en bevilling paa 10,000 kr., hvoraf en del allerede var henlagt med særlig henblik paa asylet. Samtidig valgtes inspektør Polke til medlem af udvalget.

For den paatænkte skole har man tænkt sig navnet „Landbrugshøiskolen“ for dermed at fastslaa de to hovedformaal.

Landbrugsuddannelsen vil formentlig passende kunne vare to somre og den mellemliggende vinter, med overveiende praktisk arbejde om sommeren og teoretisk om vinteren. Man kan tænke sig elever optaget hvert aar

eller hvert andet aar. Det første vil mulig være bedste. Man vil da hver sommer have et ældre hold, som er sted- og arbejdsfjendt, og et yngre begynderhold. Om vinteren vil arbejdskraften være reduceret til det halve, og pladsen vil da tillade optagelsen af et høiskolehold.

De to hold (landbrugs- og høiskoleholdet) vil formentlig kunne følges ad i de fleste af de teoretiske fag, saa man i virkeligheden ved at forene de to opgaver vil kunne spare en del af den lærerkraft, som vilde være nødvendig, om man søgte de to opgaver løst hver for sig.

Paa lignende maade vil der være sparet bygning og tilsyn ved med de nævnte formaal at forene det af Effata saalænge paatænkte asyl (nærmest for svagelige hjemløse døvstumme, og ikke at forvekle med alderdomshjem, som allerede findes i Kjøbenhavn).

Som man vil kunne indse af de foregaaende, er landbrugsskolen (ligesom den hele institution) bestemt for voksne døvstumme og har intet med den herværende døvstummeskole som saadan at gjøre.

At indrette en landbrugsskole for børn i skoletiden, turde for de fleste staa som en utopi, hvor det enten maa gaa ud over undervisningen eller landbruget. Snarere maa man gaa ud fra, at naar det ved tilsvarende skoler for hørende forlanges, at eleverne skal have været ude i praktisk virksomhed og opnaaet en vis alder, inden de kan faa adgang til skolen, saa vil det samme ogsaa være nødvendigt for de døvstumme.

Som bestyrer for den paatænkte skole havde man tænkt sig enten en landbrugskyndig skolemand, eller pædagogisk uddannet landbrugskandidat eller lignende.

Selvfølgelig vil der blive store vanskeligheder med hensyn til undervisningen, navnlig den første tid, men hvad vi her fra skolen kan gjøre i vor fritid med at sætte undervisningen i gang, vil beredvillig blive ydet.

Det er derfor mit og udvalgets haab, at denne sag, som ikke tager sigte paa en ensidig løsning af spørgsmaalet, men vil søge det gennemført med alle berettigede hensyn, maa

kunne finde og faa den sympati fra alle sider, som fagen utvivlsomt fortjener.

Nyborg i oktober 1906.

Fra Det kgl. døvstummeinstitut i Fredericia.

(Efter aarsberetn. for aaret 1905 - 1906).

Da kongen døde.

Den 29. januar modtog Det kgl. døvstummeinstitut i Fredericia sørgebudskabet om Danmarks konges, hans majestæt kong Christian den 9.s død.

Straks da meddelelsen om dødsfaldet naaede institutet hejsedes slaget paa halv stang, skolevirksomheden stansedes, og alle elever, lærerpersonalet og funktionærer samlede paa festsalen, hvor forstanderen for børnene og det samlede personale klagjorde den afdøde konges og hans regeringstids betydning for vort fædreland. Særlig dvæledes naturligt ved alle de betydelige fremskridt, der under kong Christians regering var gjort for de døvstumme børn og for hele døvstummesagen her i Danmark.

Søndagen den 18. februar afholdtes en sørgegudstjeneste i institutets festsal, der var smukt dekoreret, og hvor den afdøde konges buste var opstillet. Inspektør Polke holdt her — idet han holdt sin omtale af kongen i tilslutning til sin prædiken — en overordentlig varm og smuk tale om kongen. Personalet var mødt festklædt, og højtideligheden foregik paa den alvorligste og smukkeste maade.

Det nu forløbne aar har for lærerpersonalet ved de danske døvstummeinstitutter været meget betydningsfuldt. Den nye i aar vedtagne lønningslov bragte lærerpersonalet en betydelig og glædelig forøgelse i deres indtægter, for hvilken de er de høie myndigheder meget taknemmelige.

I sommerferien afholdtes som sædvanlig et 3 ugers kursus for voksne døvstumme. Det var i aar for kvindelige elever, af hvilke 23

havde kunnet optages, skjønt ansøgernes antal var større. Det var en stor glæde at mødes med alle disse unge piger, hvis udvikling saavel i henseende til sprog som aflæsning gennem omgangen med den hørende omverden var saaa uomtvistelig. Efter skolen i aar formede sig paa den smukkeste maade, og stor var glæden blandt de unge piger saavel over undervisningen som over det fælles samvær.

Undervisningen lededes af forstanderen. De specielle fag var overtagne af frk. Andersen fra Nyborg, fru Schjellerup og frk. Clausen fra institutet.

Endvidere viste dr. Forchhammer og pastor Jørgensen efter skolens elever den elskværdighed at holde en række forelæsninger for dem.

Den første om kemiske emner ledsagedes af eksperimenter. Den sidste holdt en række bibellæsninger og foreviste en stor del stemningsfulde og smukke lysbilleder fra det hellige land.

Begge forelæsningsrækker fulgtes med den største opmærksomhed af eleverne, og efter skolen bringer herved begge de herrer sin tak for deres interesserede virksomhed for dem.

*

Der er i aar ved institutet forsøgsvis oprettet cykleafdeling for næstældste klasse. Initiativet hertil toges af hr. lærer Chr. B. Risling, der ikke blot selv har ledet hele undervisningen, selv foræret cyklen til holdets afbenyttelse, men endog — ved endel herrers hjælp — tilveiebragt det fornødne materiel.

*

Ogsaa i anden henseende er der fra institutet udvist initiativ, idet hr. lærer Roelsen velvilligt har paataget sig at oprette og forvalte en sparekasse for de smaa beløb, eleverne maatte medbringe fra hjemmene. Beløbene omsættes i sparemerker fra sparekassen for Fredericia og omegn.

At elevernes sparsommelighedsans gennem denne foranstaltning er fremmet, viser sig bedst ved at der i aarets løb er opsparet ca. 200 kroner.

*

Skolen har 14 faste lærere og lærerinder, 6 timelærere og timelærerinder og 5 andre funktionærer.

Af regnskabet kan meddeles, at hver elev paa institutet kostede aarlig kr. 865,22.

Skolen havde 81 elever fra forrige skoleaar. I skoleaarets løb tilkom der 47 elever, saaledes at der ialt var 128 elever. Af disse udgik der i aarets løb 50 elever, hvoraf 11 ved konfirmation, de øvrige ved overførelse til andre skoler.

Indbydelse til deltagelse i udstillingen af døvstummes arbejder i Kjøbenhavn 1907.

I august maaned 1907 tænkes der i Kjøbenhavn afholdt en nordisk døvstummekongres, om hvilken komitéen i løbet af kort tid vil fremsende en udførligere redegjørelse.

I forbindelse med denne kongres agtes afholdt en udstilling af døvstumme haandværkeres arbejder. Da det jo maa antages at have stor Betydning for de døvstumme, at folk bliver kjendt med, hvad de døvstumme kan udrette som arbejdere, opfordres herved alle døvstumme til at støtte og fremme denne sag ved at lave arbejder, som kan udstilles paa den paatænkte udstilling.

Udstillingen vil komme til at omfatte alle haandværk, samt kunst og husflid.

Saa vel mestre, som svende og lærlinge vil kunne faa arbejder udstillede, da det jo gjælder om at faa udstillingen saa righoldig og omfattende som muligt, saa at folk og særlig arbejdsgiverne kan faa øinene op for, at de døvstumme virkelig kan udføre godt arbejde og i mange tilfælde kan anvendes ligesaa godt som hørende arbejdere.

Men for at dette maal kan naaes, er det nødvendigt, at alle døvstumme hjælper med, og derfor opfordres indtrængende alle døvstumme til at støtte sagen ved at indlevere arbejder til udstillingen. Svendene og lærlingene opfordres til at bede deres mestre

om tilladelse til at lave arbejder, som egner sig til udstilling; og skulde mod forventning nogle mestre nægte at give den tilladelse, bedes det meddelt til det nedsatte udstillingsudvalg, som da vil søge at paavirke mestrene til at give den forønskede tilladelse.

Men som sagt, forat maallet med udstillingen kan naaes, er det nødvendigt, at alle døvstumme støtter sagen, og derfor retter udstillingsudvalget denne opfordring til alle døvstumme, baade mænd og kvinder, gamle og unge:

„Tal om sagen til eders døvstumme kammerater, opfordre dem til at lave arbejder til udstillingen, og lav selv arbejder!“

I løbet af den nærmeste fremtid vil der blive udsendt schemaer til udfyldning.

Forespørgsler angaaende udstillingen kan indsendes til udstillingsudvalgets formand.

Paa udstillingsudvalgets vegne
N. N. Schiøldann,
formand
Kjøbenhavn.
Gt. Kongevej 136.

Meddelelse fra jordbrugsifolen for døve.

Freberg pr. Sandesjørd.

I tilfælde af at skolen erholder statsbidrag, vil der fra vaaren (15de april) 1907 blive optaget nye elever til oplærelse i jordbrug. Elever, der ikke er skikkede for jordbrug, vil fra samme tid kunne faa fuldstændig uddannelse i skomageri og efter endt 2-aarigt kursus erholde svendebrev. Skolen paatager sig efter endt kursus at skaffe de døve fast arbejde og gode vilkaar paa landet.

Frit ophold ved skolen.

Ansøgninger om optagelse sendes til skolens bestyrer eller overbestyrelsens formand pastor Conrad Svendsen, Nordstrand, inden nytaar.

Eyvind Boyesen,
bestyrer.

Dødsfald.

Fredag den 12te oktober ved middagstid afgik gamle Maren Vintern pluskelig ved døden af hjertelammelse (alderdomssvagthed) paa „Hjemmet for døve“.

„Gamle-Maren“ kom til „Hjemmet for døve“ i december 1901 og havde saaledes boet paa „Hjemmet“ i næsten fem aar.

Hun kunde ikke følge med i undervisningen paa grund af sløvhed og blev ikke konfirmeret. Da hun kom til „Hjemmet for døve“, og man viste hende et kristeligt billede, kunde man tydelig se paa hende, at hun ikke kjendte noget til det. Hendes ansigt var uden alvor, det saa sløvt ud. I den tid, hun var paa „Hjemmet“, foregik der dog i en maade en forandring med hende. Dette kunde man se en gang, hun havde faaet et let slagtilfælde og maatte tilsæns. Da man om aftenen gik bort til hendes seng, laa hun med den ene arm over sengetæppet, med den anden under. Man trak den arm op og gjorde med hendes egne hænder tegnet for Jesus. Næste morgen kom man igjen til hendes seng. Da man saa atter trak hendes arm frem, gjorde hun selv tegnet for Jesus. Det sløve og urolige var da forsvundet fra hendes ansigt; det havde nu et roligt og mere forstandigt udtryk. Hvad hun tænkte, naar hun gjorde tegnet for Jesus, ved vi ikke. Næsten bestandig, naar vi viste hende et billede, saa gjorde hun dette tegn. Dog haaber vi, at hun i sit hjerte havde faaet lidt kjendskab til Jesus, om det end ikke var mere end hvad et lidet barn har. Hun blev 78 aar gml. og var dog et barn, et snilt, stille og lydigt barn — et Guds barn. Thi „Guds rige hører saadanne til.“

Begravelsen, der forrettedes ved pastor Conrad Svendsen, fandt sted paa Nordstrands kirkegaard onsdag den 17de oktober.

„De Døves Blad“

begynder et nyt aar og det vil gjerne komme rundt omkring til de døve og prøve at hjælpe dem til at blive glade. — I dette aar vil jeg sende bladet ud oftere end før. Og jeg haaber, at de døve vil hjælpe til, at det kan ske. I kan hjælpe først og fremst ved at sende kontingent, saa at jeg kan faa penge til at betale bogtrykkeren med. Jeg tror, at mange vil gjøre det i det nye aar. Pengene kan sendes portofrit, naar der skrives udenpaa brevet: avisfag. De sendes til „De Døves Blad“, Nordstrand pr. Kristiania.

Saa kan I hjælpe ved at skrive og fortælle, om der er nogen døv som ikke faar bladet; skriv straks, for at de kan faa bladet nu fra januar af. Og saa vil jeg bede eder om at skrive noget, som kan trykkes i bladet. Fortæl om eders arbejde, om eders kamerater o. s. v.; de døve vil gjerne faa vide, hvorledes andre har det. Vær ikke bange, om du synes, at du ikke skriver godt; jeg skal rette paa feilene.

Jeg har tilsendt en bøn til de døves lærere om at de vil være med og glæde de døve ved at skrive i bladet. Der er en og anden, som hidtil har hjulpet en enkelt gang. Til dem siger jeg: Lad det blive oftere herefter. Og til de andre: Send ihvertfald en artikel om aaret til hjælp og glæde for eders tidligere elever.

C. S.

Blandede meddelelser.

Et godt nyttaar ønskes alle de døve med hjertelig tak til de mange, som sendte breve og kort til jul og nyttaar.

Hanne Svendsen.

Conrad Svendsen.

Sølvbryllup feiredes den 10de november af brugseier Forsell og frue, Stockholm. Til sølvbrudeparret sendtes fra nogle herværende døve lykønskningstelegramer i dagens anledning.

Z.

Frl. Nathinka Heiberg tog den 1ste oktober afsked fra Holmestrand skole for døve. Vi haaber i et senere numer at kunne bringe hendes billede.

Ole J. Hognes døde den 20de mai i sit hjem i Støren af hjertelammelse. Det var en stilkærdig og arbeidsom mand, som det var hyggeligt at faa brev fra. Han blev 51 aar gammel.

Martha Gjerme fra Bøss er nu atter kommen tilbage til „Hjemmet for døve“, hvor hun boede for nogle aar siden. Hun er næsten blind.

Seminarium til uddannelse af døvstummelærere og lærerinder. Ved Kristiania off. skole for døve tænkes oprettet et lidet seminarium til uddannelse af nye lærerkræfter for døveskolen.

Formanden i døvstumforeningen i Stockholm, snedkermester Axel F. Ericson er den 17de november afaaet ved døden og begravet søndag den 25de s. m. Han var representant for Stockholmsforeningen ved „De døves forenings 25-aars jubilæum for tre aar siden — 1903 — og vakte megen opmærksomhed ved sine bløde harmoniske „tegnbevægelser“. Alle, som kom i berøring med ham, kan ikke noksom rose hans ligefremme elskværdighed og den varme interesse, han nærede for alt, han fandt, kunde være sundt og til bedste for de døve; budskabet om hans saa tidlige død vil derfor modtages med sorg og vemod. Axel Ericson var æresmedlem af „De døves forening“, hvorfor denne ved typograf Nils Kjellgren lod lægge paa hans grav en vakker krans af chrysanthemum og lilier omvundne med brede silkebaand i norske farver. Hr. Kjellgren, som en kort tid i sommer har tilbragt sin ferie hos en slægtning i Bærum, ikke langt herfra, sendes herigjennem hjertelig tak. Fred og velsignelse over Axel Ericsons minde.

Z.

Pastor Malmer, prest for døvstumme i Sverige, tænker i slutningen af dette aar at faa oprettet „Hjem for døve“ i Sverige.

En døvstum, der vilde blive læge. I vinter kom iffl. „Eff.“ en døvstum ung mand ind til en læge i Örebro (Sverige). Han kom ikke, fordi han var syg, men han kom, fordi han vilde gaa i lære hos ham for at blive læge.

Da han ikke mødte lægen hjemme, og saa skulde gaa sin vei igjen, bad han pigen om at hilse lægen fra „en vordende kollega“.

Den unge konge af Spanien synes paa grund af sin menneskekjærlighed at skulle blive en fyrste, der elskes af sit folk. Bladene indeholder stadig beretninger, som afgiver beviser for hans gode hjerte. En dag forrige vinter kom han saaledes kjørende i sin automobil paa landeveien til Madrid, da han underveis mødte to mænd og to kvinder, der saa forfultne og elendige ud. Den ene af kvinderne bar et barn. Han standsede, udspurgte dem og fik at vide, at de var fattige landarbeidere, som søgte ind til hovedstaden, og at de intet havde, uden hvad de tiggede. Kongen gav straks mændene de penge, han havde hos sig, og tilbød saa kvinderne, at de kunde kjøre med ham. Da de kom til Madrid, og automobilen standsede for at sætte de to kvinder af, erfarede disse af folks hilfsener og leveraab for kongen, at det var selve denne, som havde kjørt for dem.

„De døves blad“

foster Kr. 1.80 om aaret. De fattige faar bladet frit. De, som har lidet penge, faar bladet for 1 kr. eller 50 øre eller 25 øre. Vi vil gjerne, at alle skal prøve at betale noget; 50 øre eller 25 øre synes vi, næsten alle maa kunne betale. Breve med betaling for bladet sendes frit, naar de leveres paa posthuset, og postaabneren forsegler det. Paa alle andre breve maa der sættes frimerke. Breve uden frimerke indløses ikke. Adressen er: „De døves blad“, Nordstrand pr. Kristiania.